[2020] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 794

ਐਮ.ਈ. ਸ਼ਿਵਲਿੰਗਮੂਰਤੀ

ਬਨਾਮ

ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ

(ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 957 ਦੀ 2017)

ਜਨਵਰੀ 07, 2020

[ਸੰਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ ਅਤੇ ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦਾ ਕੋਡ, 1973 – ਧਾਰਾ 227 – ਮੁਕਤੀ – "ਏਐਮਸੀ" ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ ਸੀ, ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ 2009 ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਪਾਰਟਨਰ ਬਣੇ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀ – ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੀ – ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਪਦ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਰਾਦਾ ਨਾਲ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਨੋਟ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਨਵੇਂ ਪਾਰਟਨਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਨਰਲ ਡਿਸਪੈਚ ਪਰਮਿਟ (ਐਮਡੀਪੀ) ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਉਪ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਕਾਨੂੰਨੀ) ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਐਮਡੀਪੀ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ – ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਮੇਤ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 120ਬੀ, 420, 379, 409, 447, 468, 471, 477ਏ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13 (2), 13 (1) (ਸੀ) ਅਤੇ 13 (1) (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਏ – ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਮੁਕਤੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ – ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ – ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਫੈਸਲਾ: ਅਭਿਯੋਜਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਪ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸਚਿਤ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਇ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਸੀ – ਇਸ ਲਈ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਨਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ – ਇਸ ਨਾਲ ਐਮਡੀਪੀ ਦੀ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਰਾਹ ਪੈ ਗਿਆ – ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਠਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪਿਛਲੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਰਜਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਕਾਨੂੰਨੀ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲੀਗਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਸਮੇਂ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ। – ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਨਿਜ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1957 – ਖਨਿਜ ਕੰਸੈਸ਼ਨ ਨਿਯਮ, 1960 – ਨਿਯਮ 37.

ਫੌਜਦਾਰੀ ਤਰੀਕਾ ਕਾਨੂੰਨ, 1973 – ਧਾਰਾ 227 – ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਖੱਕੇ – ਫੈਸਲਾ: ਸਿੱਧਾਂਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ, ਦੋਨੋਂ ਮੌਖਿਕ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ

ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ – ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਰਾਜੀ ਕਰੇ।

ਫੈਸਲਾ: 1. ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਚਾਅ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. (ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ) ਤਹਿਤ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। "ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ" ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਓੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਬੇਂਦਰ ਨਾਥ ਪਾਧੀ)। [ਪੈਰਾ 15]

2. ਇੱਥੇ ਇਹ ਮੁੜ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 227 ਅਧੀਨ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤਰ ਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਦਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ, ਮੌਖਿਕ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋਨੋਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੈ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੰਨ ਲੈਣਾ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 25]

3. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 26]

4. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧੀਨਸਥਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਏਮਸੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 26.12.2009 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਅਧੀਨਸਥਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤਿਰਿਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਵਿਵਾਦਤ ਨੋਟਿੰਗ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸੁਝਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੌਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 37 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਈਰ ਸੈਂਕਸ਼ਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਾਈਨਜ਼ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਪਟਾਇਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਐਮਡੀਪੀਜ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਭਰਿਆ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਛੱਡਣਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਨਾਲ ਪੰਜਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਜੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 227 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 29][8]

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਮੈਸੂਰ (1966) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਕਰ 73; ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1995 ਐਸ.ਸੀ. 1954; ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਬੇਂਦਰ ਨਾਥ ਪਾਧੀ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2005 ਐਸ.ਸੀ. 359 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੀ. ਵਿਜਯਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2010) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 398 – ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

(2010) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 398 ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 14

ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1995 ਐਸ.ਸੀ. 1954 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 15

ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 2005 ਐਸ.ਸੀ. 359 ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪੈਰਾ 15

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 957 ਆਫ 2017।

07.11.2016 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਕਰਨਾਟਕ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬੈਂਗਲੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਿਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 838 ਆਫ 2016 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ. ਉਦਯ ਕੁਮਾਰ ਸਾਗਰ, ਮਿਸ ਬੀਨਾ ਮਾਧਵਨ, ਐਲ. ਐਮ. ਚਿਦਾਨੰਦਯਾ, ਮਿਸ ਅਕਾਂਕਸ਼ਾ ਮਹਿਰਾ, ਮਿਸ ਵਸੁਧਾ ਸਿੰਘ, ਮੈਸਰਜ਼. ਲਾਇਅਰ ਐਸ ਨਿੱਟ ਐਂਡ ਕੋ, ਅਕਸ਼ੈ ਅਮ੍ਰਿਤਾਂਸ਼ੂ, ਸ਼ੇਖਰ ਵਿਆਸ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਮਿਸ ਨਿਥਿਆ ਰਾਓ, ਮੁਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਾਰੋਰੀਆ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿੰਘ, ਮਯੰਕ ਜੈਨ, ਮਧੁਰ ਜੈਨ, ਮਿਸ ਆਕ੍ਰਿਤੀ ਧਵਨ, ਮਿਸ ਨਿਸ਼ਠਾ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

2. ਚਾਰਜ਼-ਸ਼ੀਟ 01.10.2011 ਦੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਫਰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਐਮ/ਐਸ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਮਿਨਰਲ ਕੰਪਨੀ ('ਐਐਮਸੀ', ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਇਸ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਘੁੰਮਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪਤੀ ਹੈ। ਉਹ 2009 ਵਿੱਚ ਫਰਮ (ਐਐਮਸੀ) ਦੇ ਸਾਂਝੇਦਾਰ ਬਣ ਗਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚਾਰਜ਼-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਮਿਤੀ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਮ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ, ਪੂਰਵ ਸਾਂਝੇਦਾਰ, ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 01.08.2009 ਨੂੰ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ, ਕਰਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹੋਸਪੇਟ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ, ਭਾਵ, ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਿਨਰਲ ਡਿਸਪੈਚ ਪਰਮਿਟ ('ਐਮਡੀਪੀ' ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ) ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਪਦ ਦਾ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਰਾਦਾ ਨਾਲ ਬੇਈਮਾਨੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਨੋਟ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਕਾਨੂੰਨੀ) ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ, ਹੋਸਪੇਟ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰਾਂ, ਭਾਵ, ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਐਮਡੀਪੀਜ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਿਨਰਲਾਂ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ) ਐਕਟ, 1957 (ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ 'ਐਕਟ' ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅਤੇ ਮਿਨਰਲ ਕੰਸੈਸ਼ਨ ਨਿਯਮ, 1960 (ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ 'ਨਿਯਮ' ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ। ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਚਾਰਜ਼-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ

ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਸੱਤ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਤ ਤੀਜੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ), ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 (ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ 'ਆਈਪੀਸੀ' ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 120ਬੀ, 420, 379, 409, 447, 468, 471, 477ਏ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯਾਬ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1988 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 13(2) ਅਤੇ 13(1)(ਸੀ) ਅਤੇ 13(1)(ਡੀ) ਅਧੀਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਜਾਂਚ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 29.03.2011 ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਯਾਚਿਕਾ (ਆਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ 7366-7367 ਦੇ 2010 ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਟਰੇਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਐਐਮਸੀ ਦੇ ਖਾਨ ਲੀਜ਼ ਨੰਬਰ 2434 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਭਾਵ, ਖਨਿਜ ਅਯਸਕ ਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੰਗਲ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਬੈਲਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਹ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੀਤਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਵਾਜਾਈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ (ਏ 2) ਤੋਂ ਸੱਤਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀ (A7) ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'Cr.PC' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ) ਦੀ ਮੰਗ ਡਿਸਚਾਰਜ, ਮਿਤੀ 08.10.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਇਹ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ

3. ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਹਰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਕਮਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਲੇਖ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੇਦਾਗ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾ (ਆਈ.ਏ.ਐਸ.) ਦੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26(2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲੀਜ਼ ਦੀਦ ਦਾ ਨਿਰਵਾਹ ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਹੈ। ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਨੂੰ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ 1966 ਵਿੱਚ ਖਾਨਾਂ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਨਵੇਂ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਤੋਂ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁੜ ਗਠਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਰਮ ਨੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਠਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਖਾਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰਜ ਚਲਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਮੁੜ ਗਠਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ 37 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਪਤੀ, ਭਾਵ, ਖਾਨਾਂ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਫਰਮ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਖਾਨਾਂ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 37 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ ਗਠਨ ਨੂੰ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਭਾਵ, ਖਾਨਾਂ ਦੀ ਲੀਜ਼। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁੜ ਗਠਿਤ ਫਰਮ ਨੇ ਉਪ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ. ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨਵੇਂ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਲ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ. ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕੋਲ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ.ਜ਼ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਮ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ, ਸਾਬਕਾ ਭਾਗੀਦਾਰ, ਫਰਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮ 62 ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਖਾਨਾਂ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਨਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਰਤ ਨੋਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ, ਨੋਟ ਸ਼ੀਟ ਸਮੇਤ, ਖਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੁਪਰਿੰਟੈਂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨੋਟ ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਵਿਭਾਗੀ ਅਫਸਰ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26(2) ਅਧੀਨ

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਫਰਮ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜਲੀ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਲੀ ਮਲਿਕਾਰਜੁਨ ਨੇ ਸਾਲ 1966 ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਫਰਮ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੀਜ਼ ਫਰਮ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਫਰਮ, ਭਾਵ, ਏ.ਐਮ.ਸੀ., ਨੂੰ 30.06.1983 ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਲ. ਲਿੰਗਰਾਜੂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਮਲਿਕਾਰਜੁਨ ਦੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 13.02.1984 ਨੂੰ, ਫਰਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਆਨੰਦ ਨੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਲਿੰਗਰਾਜੂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ। 13.02.1982 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ. ਵਸੰਤੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ. ਵਾਮਦੇਵੱਪਾ ਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਜੋ ਫਰਮ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। 13.06.1986 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਵਸੁਦੇਵ ਨੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੀ. ਵਸੰਤੀ ਫਰਮ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਈ। ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 10.06.1990 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਸਿਮ ਨੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਆਨੰਦ ਫਰਮ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਆਸ਼ਾ ਮੁਹੰਮਦ ਹਰੂਨ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਵਸੁਦੇਵ ਦੀ ਥਾਂ ਲਈ ਜੋ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ, ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਮ. ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਰਵਤੀਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਜਾਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਮ. ਸੁਜਨ ਨੂੰ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, 01.09.2009 ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ। 1981 ਤੋਂ, ਕਈ ਵਾਰਾਂ ਉੱਤੇ, ਫਰਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੂਲ 37 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅੱਗੇ ਫਾਰਮ ਵੀ ਭਰਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਦੇ ਵੀ ਰੂਲ 37 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮ ਖਾਣ ਲੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਰੂਲ 62 ਅਧੀਨ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕੇਸ ਵਰਕਰ-ਸੀਡਬਲਯੂ24 ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਇ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਨੋਟ ਸ਼ੀਟ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰੂਲ 37 ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨੋਟ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਉਪਲਬਧ ਮਿਸਾਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਬੋਨਾਫਾਈਡ ਫੈਸਲਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਇ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਅਤਿਰਿਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਡੀ-765, ਨੋਟ ਸ਼ੀਟ। ਇਸ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰੂਲ 37 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੋਸਪੇਟ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹੋਰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਾਈਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਉੱਤੇ, ਉਸ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨਾਲ ਟੈਲੀਫੋਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਨਵੇਂ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੈਡ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਚੰਗੀ ਨੀਅਤ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਫਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਵੈਰਵਿਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਲੀਜ਼ ਹਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹਨ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਸੀ ਨਿਯਮ 62 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੇ MDP ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬੋਨਾਫਾਈਡ ਲੈਣਾ ਨਿਯਮ 37 ਦੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਪਿਛਲੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਦੋਸ਼, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ।

5. ਅਭਿਯੋਗ ਵਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ CW7, CW21, CW24, CW26, CW202 ਅਤੇ CW109 ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਇਮਾ ਫੇਸੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼

6. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ AMC ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁੜ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੜ ਗਠਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ। ਸਿਰਫ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ 2009 ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣੇ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਮੈਸੂਰ' 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਰੋਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ, 1899 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਤਰਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇਕ ਸਾਧਨ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਭੰਗ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ, ਇਕ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਾਰਾਵਾਂ 227 ਅਤੇ 228 ਅਧੀਨ ਛੁੱਟਕਾਰ ਸਬੰਧੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

"41. ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐ-3 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨਸਥਾਂ ਨੂੰ ਐਮ.ਓ.ਪੀ. ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ, ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਐਸ 7, 21, 24, 26, 109 ਅਤੇ 202 ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐ-3 ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਅਭਿਯੋਜਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਈ.ਏ. ਨੰਬਰ 30 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਣੇ

7. ਵਿਰੋਧੀ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੋਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 120ਬੀ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਭਿਯੋਜਨ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਸਮਝੌਤਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਚੁੱਕਾਂ ਤੋਂ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸਬੂਤ, ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਖਤ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ.ਜ਼ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਦਫਤਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.21 ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਏ.ਐਮ.ਸੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ.ਜ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.21 ਨਾਲ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਬਚਾਅ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

8. ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਦਿੱਤੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ:

“12. ਦਿਲਾਵਰ ਬਾਲੂ ਕੁਰਾਨੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ (ਉੱਪਰ) ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਸਮਾਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਏਅਰ 1979 ਐਸ.ਸੀ. 366 ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ (ਕੁਝ/ਮਾਮੂਲੀ ਸ਼ੱਕ - ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਸੂਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਵੱਲ ਝੁਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਸ਼ਾ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਰਾਜ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਰਾਜ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

13. ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਓਮਨੀਬਸ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ 'ਤੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਿੱਧ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲੇਕਿਨ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਭਿਯੋਜਨ

ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪਰਿਸਥਿਤੀਜਨਕ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛਾਣਬੀਣ ਅਤੇ ਤੌਲਣ ਦੀ ਸੀਮਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸੁਧਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"

9. ਤਦਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

10. ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ।

11. ਸ੍ਰੀ ਕਪਿਲ ਸਿੱਬਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ:

ਲੀਜ਼ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 1966 ਵਿੱਚ ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੁੜ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 62 ਅਧੀਨ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਠਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ 37 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇਕ ਨੀਅਤੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ, ਉਹ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ।

12. ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ. ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੋਵੇ।

13. ਉਲਟ, ਜਵਾਬੀ-ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ, ਬੈਂਗਲੋਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਚਾਰਜ ਗਵਾਹ-ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.21 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਖ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਇ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਸੀ।

ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਮੰਗਣ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੰਬੰਧੀ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ

14. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਲਾਅ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੀ. ਵਿਜਯਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਦੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ2$_{SUPERSCRIPT}$ ਅਤੇ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ:

i. ਜੇਕਰ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਕੇਵਲ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ii. ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਡਾਕਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਫਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

iii. ਜੱਜ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛਾਣਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।

iv. ਜੇਕਰ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨੇਤਰੀ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਦੇ

ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ "ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਫੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ"।

v. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ। vi. ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਵੱਡੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਖਾਮੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਾਇਦੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

vii. ਦੋਸ਼ਾਰੋਪਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਈ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

viii. ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮੱਗਰੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

15. ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਛੁੱਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ (ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ3)। "ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ" ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਕਿ ਕ੍ਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 'ਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ, ਜੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸੀਮਿਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਓੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਬੇਂਦਰ ਨਾਥ ਪਾਧੀ**4)।**

ਕੇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

16. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਓ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੀਏ:

ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 09.06.2008 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਦੇ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ 25.10.2010 ਤੱਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਖਾਣ ਲੀਜ਼ ਨੰਬਰ 625 ਨੂੰ 02.03.1966 ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ ਅਤੇ ਏਐਮਸੀ, ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ, ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਪਾਰਟਨਰ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਜਲੀ ਮਹਾਦੇਵੱਪਾ ਸੀ। ਏਐਮਸੀ ਦੇ ਪਾਰਟਨਰਾਂ, ਵਿਜ਼., ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਮ. ਪਰਵਤੰਮਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਮ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਨੇ 26.12.2009 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: ਨੂੰ: ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਖਾਣਾਂ ਅਤੇ ਭੂਵਿਗਿਆਨ ਖਨਿਜ ਖਾਨਿਜਾ ਭਵਨ ਰੇਸ ਕੋਰਸ ਰੋਡ ਬੈਂਗਲੋਰ।

ਵਿਸ਼ਾ: ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਐਮ.ਐਲ. ਨੰਬਰ 2434 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ - ਰੈਗ.

ਸਰ,

ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੈਂਕਟਗਿਰੀ ਪਿੰਡ, ਸੰਦੂਰ ਤਾਲੂਕਾ, ਬੈਲਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਆਇਰਨ ਓਰ ਮਾਈਨਜ਼ ਦੇ ਐਸੋਸੀਏਟਡ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਮਾਲਕ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਐਮ.ਐਲ. ਨੰਬਰ 2434 (ਪੁਰਾਣਾ 625) ਹੈ।

ਬਿਹਤਰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਅਸੀਂ 31ਜੁਲਾਈ, 2009 ਨੂੰ ਵੀਰਬਾਗੰਡਾ ਕਾਲੋਨੀ, ਕੁਮਾਰਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਕਲੱਬ ਰੋਡ, ਬੈਲਾਰੀ ਦੇ 123/350 ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਰੁਣਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੀ. ਜਨਾਰਧਨ ਰੈੱਡੀ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1ਲੀ ਅਗਸਤ, 2009 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ.ਐਮ. ਪਾਰਵਤੀਮਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਮ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ।

ਸ੍ਰੀ ਜੀ. ਜਨਾਰਧਨ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਅਰੁਣਾ ਖਾਣ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਭਾਈਵਾਲ ਹਨ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਤੁਹਾਡੀ ਪੜਚੋਲ ਲਈ ਇੱਥੇ ਸਨਲਗਨ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਹੈ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਖਾਣਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ 'ਤੇ ਅਯਸਕ ਦੀ ਢੋਆਈ ਲਈ ਆਗਿਆ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।

ਧੰਨਵਾਦ,

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ,

ਐਸਡੀ/-
ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਕੇ. ਪਾਰਵਤੀਮਾ

ਐਸਡੀ/-
ਸ੍ਰੀ ਕੇ.ਐਮ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ

17. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੋ ਭੂਮਿਕਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਯੋਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਬੈਂਗਲੁਰੂ [ਕੇ. ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 37 ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁੜ-ਗਠਨ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਚਾਰਜ ਗਵਾਹ-ਸੀਡਬਲਯੂ24-ਡੀ. ਹਨੁਮੰਥੱਪਾ ਨੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਇ ਲਈ ਜਾਵੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਤਿਰਿਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਅਤਿਰਿਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਇ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮਾਮਲਾ 04.01.2010 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। 04.01.2010 ਨੂੰ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ:

"... "ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਕਾਨੂੰਨੀ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਕੰਪਨੀ ਵਹੀ ਰਹੀ, ਜਦਕਿ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਗੀਦਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ. (ਮਿਨਰਲ ਡਿਸਪੈਚ ਪਰਮਿਟਸ) ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ, ਪਰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ। ਪਰਮਿਟਸ ਕੇਵਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਜਿਥੇ ਲੀਜ਼ ਵੀ ਉਸੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਦਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ. ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਡੀ.ਡੀ. ਹੋਸਪੇਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ ਕਿ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ. ਕੇਵਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।"..."

18. ਅਤਿਰਿਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

19. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਾਈ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਦਾਲਤ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸਦੇ 04.01.2010 ਦੇ ਆਰਡਰ (ਡਰਾਫਟ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 05.01.2010 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਇ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ (ਲੀਗਲ) ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨੇ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਸ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ। ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ 2009 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 122009। ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ:

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਇ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ" ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ 26.12.2009 ਦੇ

ਪੱਤਰ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਲੀਜ਼ ਹੋਲਡਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀ. ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਇੱਕ ਫਰਮ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ਹੋਲਡ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ 29.07.1994 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਣ ਲੀਜ਼ 01.03.1996 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਵਰ੍ਹਾ 2000 ਤੋਂ 2010 ਤੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਨੀਕ□ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਰੈਸਟ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ 02.03.1996 ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਨਵੀਨੀਕ□ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

20. ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ 1960 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 37 ਕੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 37 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ:

“37. ਲੀਜ਼ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ - (1) ਲੀਜ਼ੀ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ‘ਏ’ ਅਤੇ ਪਾਰਟ ‘ਬੀ’ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਨਿਜ ਦੇ ਖਨਨ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਿਨਾਂ -:

(ਅ) ਖਨਨ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਾਈਨ, ਸਬਲੈਟ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ

(ਬ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਲੀਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਜਾਂ ਉਦਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੇਗੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਲੀਜ਼ੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਜਾਂ ਉਦਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੰਟਰੋਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਲੀਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦੁਆਰਾ:”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

21. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, 1949 ਦੇ ਮਿਨਰਲ ਕੰਸੈਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 37 ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

“37. ਲੀਜ਼ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ:- ਲੀਜ਼ੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 35 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 38 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਆਪਣੀ ਲੀਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ, ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪੱਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ 100 ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਕੇ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) 22. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1960 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਵੱਖਰਾ ਸੀ।

23. ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਰੈਫਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਸਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ (ਉਪਰੋਕਤ), ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"37ਵਾਂ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਰਥਨ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਲੀਜ਼ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿਰੁੱਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ 37ਵਾਂ ਨਿਯਮ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

24. ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 2009 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਯਮ (37) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮ-ਏਐਮਸੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੁੜ-ਗਠਨ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਨਿਯਮ 37 ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 37, ਅਜਿਹਾ, ਨਾ ਤਾਂ ਅਤਿਰਿਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਸਡੀਏ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

25. ਇਥੇ ਇਹ ਮੁੜ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸ਼ਤਰ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਈਏ। ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਦਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ, ਦੋਨੋਂ ਮੌਖਿਕ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲੈ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕ੍ਰਾਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅਭਿਯੋਜਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਇਹ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

26. ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

27. ਹਾਲਾਂਕਿ, "ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ? ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸਿਰਫ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ?

28. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਸਿਰਫ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਭਿਯੋਜਨ ਵੱਲੋਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਦੋਸ਼ੀ ਮਾਮਲੇ ਦੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

29. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧੀਨਸਥਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏ.ਐਮ.ਸੀ. ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 26.12.2009 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਅਧੀਨਸਥਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤਿਰਿਕਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿੰਗ ਇਹ ਸੁਝਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਭਿਯੋਜਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੌਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 37 ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਪੂਰਵ ਸੰਮਤੀ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਨਾਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਪਟਾਇਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਐਮ.ਡੀ.ਪੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਰੀ ਹੋਈ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਹਿਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਛੱਡਣਾਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਥਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹ ਤੱਥ ਜੇਕਰ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਲੀਗਲ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 227.

30. ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਨਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 227 ਅਧੀਨ ਅਰਜੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਜ੍ਵਾਨ

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate